

Konkursui „Pasaka apie Anykščius“

„Tiesiog Petras“

Visai neseniai, netoli Anykščių gyveno toks paprastas, kuklus žmogelis, vardu Petras. Vietiniai jį vadino kaimo mokslininku, o už miestelio ribų jis visiems buvo tiesiog Petras. Keistokas jis buvo žmogus. Mėgo viską aplink tyrinėti ir apsimesti, kad nieko negirdi. Taip jam buvo lengviau gyventi, negirdint kaimo moterėlių apkalbų.

Vieną kartą Petras nusprendė, kad verta būtų iš arčiau patyrinėti medžius, ypač jam rūpėjo pažiūrėti kaip jie atrodo iš viršaus. Bet kaip iki jų nusigauti Petras niekaip nesugalvojo. Vieną dieną pasistatė Petras kopėčias, užsilipo ant paskutinio laiptelio ir tik būm žemyn! Mat kopėčios buvo netaisyklingai pastatytos. Norėjo šauktis pagalbos, bet negalėjo išsiduoti žmonėms, kad jis nieko negirdi, o juk jį pagalbą atskubėję žmonės būtų klausinėję kaip čia taip atsitiko, kas skauda? Pabandė Petras antrą kartą: pasistatė kėdę, ant kėdės knygą, ant knygos ąsotį, ant ąsočio taurę, ant taurės pieštuką. Ant viso šito gėrio Petras bandė užsilipti. Tačiau jam ir vėl nepavyko. Po šios nesėkmės ilgai jam reikėjo gydytis skaudamas vietas ir atsisakyti kopėčiomis į medžių viršūnes laiptoti.

Ilgai Petras nesirodė, žmonės jo pasigedo, bet po kokių dviejų mėnesių jis pagaliau pasirodė Anykščių miestelio šventėje sveikas ir žvalus. Kai koncerto metu baigė dainuoti vaikai iš gretimos gatvės, Petras puolė prie mikrofono ir visiems gyventojams pristatė savo svajonę- Lajų tako planą. Jis gyventojams labai smulkiai papasakojo, kokią turi idėją, o norint ją įgyvendinti, reikia ilgo tako, kuris būtų aukštai, aukštai, sulyk medžių viršūnėmis. Žmonėms ši idėja labai patiko, atsirado norinčiųjų padėti jam statyti. Po keletos mėnesių prie Puntuko akmens atsirado Lajų takas.

Džiugu, kad Petrai pagaliau pavyko pastatyti Lajų taką ir ištyrinėti medžius!

4 b klasės mokinė
Liepa Sviderskaitė
Panevėžio „Vilties“ progimnazija